

POSTANOWIENIE

Dnia 20 października 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Piotr Prusinowski (przewodniczący)

SSN Józef Iwulski (sprawozdawca)

SSN Dawid Miąsik

w sprawie z powództwa M. G.

przeciwko A. spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w B.

o odszkodowanie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń

Społecznych w dniu 20 października 2022 r.,

wniosku powoda o uzupełnienie wyroku z dnia 21 czerwca 2022 r., II PSKP 106/21,

1. oddała wniosek o uzupełnienie wyroku,

**2. nakazuje Sądowi Okręgowemu w Warszawie zwrot na rzecz
powoda kwoty 3.012 (trzy tysiące dwanaście) zł opłaty uiszczonej
przez powoda od skargi kasacyjnej.**

UZASADNIENIE

M. G. złożył wniosek o uzupełnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 21 czerwca 2022 r., II PSKP 106/21, w zakresie kosztów procesu przez zasądzenie od pozwanej A. Sp. z o.o. na jego rzecz tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego kwoty 3.012,00 zł uiszczonej opłaty od skargi kasacyjnej. W uzasadnieniu podniósł, że uiścił opłatę od skargi kasacyjnej w wymienionej wysokości a Sąd Najwyższy w wyroku zasądził na jego na rzecz kwotę 480,00 zł, tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego i kasacyjnego, bez uwzględnienia uiszczonej opłaty od skargi kasacyjnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Stosownie do art. 79 ust. 1 lit. e ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (jednolity tekst: Dz.U. z 2022 r., poz. 1125 ze zm., dalej: u.k.s.c.) Sąd z urzędu zwraca stronie całą uiszczoną kwotę od apelacji, zażalenia, skargi kasacyjnej w razie uwzględnienia środka zaskarżenia z powodu oczywistego naruszenia prawa i stwierdzenia tego naruszenia przez sąd odwoławczy lub Sąd Najwyższy.

Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 5 listopada 2015 r., V CSK 122/15 (LEX nr 1828260) oczywiste naruszenie prawa w rozumieniu art. 79 ust. 1 pkt 1 lit. e u.k.s.c. musi mieć - tak jak przy skardze o stwierdzenie niezgodności - charakter kwalifikowany, czyli musi być widoczne *prima facie*, a stwierdzenie takiego naruszenia przez sąd odwoławczy musi nastąpić w związku z uwzględnieniem środka, musi być wyraźne i nie można go domniemywać. Stwierdzenie oczywistości naruszenia prawa może wynikać nie tylko z sentencji wyroku zawierającej nakaz zwrotu opłat (por. także postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 23 lutego 2012 r., V CZ 127/11, LEX nr 1265534 oraz z dnia 6 lutego 2013 r., V CZ 87/12, LEX nr 1294194), ale także z motywów zawartych w uzasadnieniu orzeczenia Sądu Najwyższego lub sądu drugiej instancji (por. też postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 12 października 2006 r., I UZ 26/06, LEX nr 950616 oraz z dnia 6 listopada 2008 r., I UZ 24/08, OSNP 2010 nr 11-12, poz. 150). Tak rozumiany (i stosowany) art. 79 ust. 1 pkt 1 lit. e u.k.s.c. nie jest niezgodny z art. 45 ust. 1 w związku z art. 2 oraz art. 31 ust. 3 Konstytucji RP (postanowienia Trybunału Konstytucyjnego z dnia 21 kwietnia 2016 r., Ts 109/15, OTK-B 2017, poz. 23 oraz z dnia 19 stycznia 2017 r., Ts 109/15, OTK-B 2017, poz. 24, a także powołany w uzasadnieniu tych postanowień pogląd jednego z komentarzy do ustawy).

Stwierdzenie przez Sąd Najwyższy oczywistości naruszenia prawa, o której mowa w art. 79 ust. 1 pkt 1 lit. e u.k.s.c., może mieć miejsce również w odrębnym orzeczeniu po zakończeniu postępowania kasacyjnego. W wyroku z dnia 21 czerwca 2022 r., II PSKP 106/21, Sąd Najwyższy uznał zasadność zarzutów podnoszonych przez powoda w skardze kasacyjnej, czemu dał wyraz w

uzasadnieniu wyroku. W kontekście wniosku powoda Sąd Najwyższy stwierdza, że uwzględnienie jego skargi kasacyjnej nastąpiło z uwagi na oczywiste naruszenie prawa w rozumieniu art. 79 ust. 1 pkt 1 lit. e u.k.s.c. Uzasadnia to zwrot uiszczonej przez powoda opłaty od skargi kasacyjnej na podstawie tego przepisu. Wobec tego wniosek o uzupełnienie wyroku podlegał oddaleniu (zwłaszcza, że wyrok zawierał rozstrzygnięcie o kosztach postępowania).

W związku z powyższym Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

[as]